

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Rabóczki Gábor Ügyvédi Iroda (1136 Budapest, Pannónia utca 12., ügyintéző: dr. Rabóczki Gábor ügyvéd) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek - Erdélyiné dr. Csenge Andrea jogtanácsos (Fővárosi Földhivatal, 1051 Budapest, Sas utca 19.) által képviselt Budapesti 1. számú Körzeti Földhivatal (1111 Budapest, Budafoki út 59.) alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megfizetése iránti perében a Fővárosi Bíróság 2009. június 23-án kelt 2.P.25.780/2007/23. számú ítélete ellen a felperes részéről 24. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti. Fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és az alperes által a felperesnek fizetendő marasztalás összegét 4.500.000 (négymillió-ötszázezer) forintra és ezen összeg után 2005. március 22. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatra felemeli.

A felperest az alperes javára térítendő perköltség megfizetése alól mentesíti, és az alperest kötelezi, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 550.000 (ötszázötvenezer) forint perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalának felhívására fizessen meg az államnak 144.400 (száznegyvennégyezer-négyszáz) forint állam által előlegezett költséget.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 125.000 (százhuszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes eredeti keresetében 3.800.000 forint közigazgatási jogkörben okozott kár és ezen összeg után 1998. május 7. napjától a kifizetés napjáig járó évi 20 %-os kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Előadta, hogy fia 1995. július 6-án kelt adásvételi szerződéssel megvásárolta a **P. Zs.** tulajdonát képező b-i ingatlan 2/524 tulajdoni hányadát, amely természetben egy lakásnak felelt meg. Az 1.000.000 forintos vételárat a szerződés megkötésével egyidejűleg megfizette. A lakás birtokbavételére 1995. október 6-a után vált jogosulttá, mert a visszavásárlásra kikötött határidő eredménytelenül telt el. A lakást azonban birtokba venni nem tudta, mert előzetes letartóztatásba került. **P. Zs.** 1996. május 7-én a perbeli ingatlant eladta **V. Z.** vevőnek, aki az ingatlant birtokba is vette. A második adásvételi szerződés megkötésére azért kerülhetett sor, mert az alperes az ingatlan tulajdoni lapján fia tulajdonjog bejegyzési kérelmét nem széljegyezte, holott ez 27/1972. (XII. 31.) MÉM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 93. §-ának (1) bekezdése és az Inyvtv. 48. §-a alapján kötelezettsége lett volna. A széljegy nem szerepelt az alperes által 1996. május 6-án kiállított tulajdoni lapon sem.

Alperes elsődlegesen időelőttiségre hivatkozással a per megszüntetését kérte, érdemben pedig a kereset elutasítását. Vitatta, hogy az épület társasházzá alakításának hiányában széljegyzési kötelezettség terhelte volna. Hivatkozott arra is, hogy az érkezés sorrendjére tekintettel a felperes bejegyzési kérelmét kell teljesíteni.

A Fővárosi Bíróság 2.P.27.531/1998/13. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy az 1995. július 5-én kelt és november 30-án benyújtott adásvételi szerződés széljegyzése az 1996. május 6-án kelt tulajdoni lapon elmaradt, de álláspontja szerint ez az alperesi jogellenes magatartás nem áll okozati összefüggésben a felperes által érvényesített kárral, mert a felperes kárelhárítási kötelezettségének nem tett eleget, amikor több hónapon keresztül az ingatlan birtokbavételét elmulasztotta.

A Legfelsőbb Bíróság Pf.V.26.790/2000/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására, és újabb határozat hozatalára utasította. A felperes aktív perbeli legitimációjának igazolására az 1996. április 2-án kelt nyilatkozatot nem találta alkalmasnak, ezért előírta az engedményezés megtörténtének vizsgálatát és ennek eredményétől függően annak bizonyítását, hogy a kár bekövetkezett.

A megismételt eljárásban a felperes keresetét változatlan formában tartotta fenn. A felperesi igényérvényesítés alapját továbbra is az 1996. április 2-án kelt engedményezésben jelölte meg, amely az adásvételi szerződésből eredő igények teljes körére vonatkozik. Kifejtette azt is, hogy a felperes fia szerződéses partnerével szemben az igényt megkísérelte érvényesíteni, de az, lakcím hiányában, nem vezetett eredményre. Álláspontja szerint társasház bejegyzésének hiánya nem lehet a széljegyzés akadálya, mert a szerződésben a helyrajzi szám fel volt tüntetve.

Az alperes a kereset elutasítását kérte elsődlegesen a keresetösségi jog hiánya miatt, másodlagosan az okozati összefüggés hiánya miatt. Előadta, hogy a felperes fiának a tulajdonjog bejegyzése az eredeti ranghelyen megtörtént. A Ptk. 117. §-ának (4) bekezdésére alapított igények a földhivatali eljárásban nem bírálhatók el, ezért a második vevőnek nincs fellebbezési joga, de a Legfelsőbb Bíróság végzésére figyelemmel azt kézbesítették a második vevőnek, aki fellebbezéssel élt. A másodfokú közigazgatási hatóság a fellebbezés elbírálását felfüggesztette a második vevő által kezdeményezett tulajdonjog megállapítása iránti per jogerős befejezéséig. A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 3.P.22.188/2003/5. számú jogerős ítélete alapján a felperes fiának tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásból törlésre került a második vevő tulajdonjogának egyidejű bejegyzése mellett.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság 2.P.22.020/2006/5. számú ítéletével a keresetet elutasította a felperes perbeli legitimációjának hiánya miatt. Rámutatott emellett arra, hogy a felperes fiának tulajdonjogát a perbeli ingatlanra bejegyezték, de mivel nem vette birtokba az ingatlant, ezért a később birtokba lépő vevő lett a tulajdonos. A jogsérelem abban áll, hogy a felperes tulajdonjoga nem áll fenn, amely nincs okozatai összefüggésben az alperes magatartásával.

A Fővárosi Ítéltábla 5.Pf. 20.655/2007/3. számú közbenső ítéletében megállapította, hogy az alperest $\frac{1}{2}$ arányban felelősség terheli L. L. b-i társasházi lakásra bejegyzett tulajdonjogának törlésével bekövetkezett kárért.

Az ítéltábla a korábban megállapított tényállást azzal egészítette ki, hogy az alperes 2005. március 21-én kelt határozatával L. L. tulajdonjogát törölte és V. Z. tulajdonjogát a perbeli ingatlanra bejegyezte a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 3.P.XVIII.22.188/2003/5. számú 2004. március 5-én jogerőre emelkedett ítélete alapján.

A felperes keresetösségi jogának fennállását a közbenső ítélet a felperes fiának 2005. október 18-ai tárgyaláson tett szóbeli engedményezési nyilatkozata alapján megállapította. Ezt követően az alperes felelősségét a Ptk. 349. §-ának (1) bekezdésében meghatározott különös feltételek és a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésében meghatározott általános feltételek alapján vizsgálva megállapította, hogy a felperes, illetve jogelődje a földhivatali eljárásban a jogorvoslatot nem vette igénybe, ez azonban a különös feltételek megvalósulásának hiányát nem jelentette, mert a földhivatali eljárásban a Ptk. 117. §-ának (4) bekezdésében írt feltételek nem voltak vizsgálhatók. Ennek folytán ez a körülmény a felperesi igény érvényesítését nem akadályozza.

A peradatok alapján tényként állapította meg, hogy az alperes az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1972. évi 31. tvr. végrehajtásáról szóló 27/1972. (XII. 31.) MÉM rendelet 93. §-ának (1) bekezdésében előírt kötelezettségét megszegte, a felperesi jogelőd által a tulajdonjoga bejegyzése érdekében benyújtott beadvány iktatószámát a tulajdoni lap megfelelő részén nem szeljegyezte. A felperesi jogelődöt a tulajdonjog elvesztése folytán kár érte, amely akkor következett be, amikor a nem jogerős határozattal bejegyzett tulajdonjogát törölték. A felperesi jogelőd kárát közvetlenül valóban nem a második eladás, hanem a felperesi jogelőd

tulajdonjogának törlése okozta, melyre a második vevő korábbi birtokba lépése miatt került sor, de a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése alkalmazásának nem feltétele a közvetlen okozati összefüggés. A kár bekövetkezésének releváns okát, az ismételt eladást az eladó idézte elő, de a károkozást az alperes és a felperes is elháríthatta volna. Széljegyzés mellett ugyanis a második vevő nem kötött volna adásvételi szerződést, a felperesi birtokbavétel mellett pedig a felperes tulajdonjogának törlésére nem kerülhetett volna sor. A birtokbavétel hiánya nem jogellenes magatartás, nem is felróható a felperes jogelődének, de az okozati összefüggés szempontjából e körülmény objektív fennállását értékelni kellett. A kártérítés körében csak azt a kárt kell megtéríteni, amely okozati összefüggésben van a kárral, ezért a teljesen egyenrangú két okra figyelemmel a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a kár $\frac{1}{2}$ része a széljegyzés hiányával, a másik $\frac{1}{2}$ része a birtokba lépés hiányával áll okozati összefüggésben. A bekövetkezett kár összege nem volt megállapítható, amelyre vonatkozóan a felperes szakértő kirendelését kérte, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján közbenső ítéletet hozott.

Az alperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság Pfv.20.152/2008/4. számú közbenső ítéletével a Fővárosi Ítéltábla közbenső ítéletét hatályában fenntartotta. Rögzítette, hogy a jogerős közbenső ítélet megalapozottan állapította meg, hogy a felperes perindítási jogosultsággal rendelkezik és az alperes nem mentesülhet a felelősség alól, mert az ő jogszabálysértő és súlyosan felróható magatartása indította el azt az okfolyamatot, amellyel okozati összefüggésben a felperest kár érte.

A jogerős közbenső ítélet meghozatala után folytatódó eljárásban a felperes keresetét felemelte és 4.950.000 forint, valamint 4.500.000 forint után 2005. március 21. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamat és 450.000 forint után az ítélethozatal napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Perköltség igényét a felperessel kötött megállapodás alapján 1.237.500 forint + 25 % áfa összegben jelölte meg.

A jogerős közbenső ítélet alapján az volt az álláspontja, hogy a felperes kára a törléssel 2005. március 21-én következett be. Az ingatlan forgalmi értéke ebben az időpontban a szakértői vélemény szerint 9.000.000 forint volt, amelynek $\frac{1}{2}$ részét érvényesíti a felperes a jogerős közbenső ítéletben megállapított kármegosztásra figyelemmel. Kamatot a Ptk. 360. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel a kár bekövetkezésének napjától igényelt. Mivel a szakértői vélemény szerint az ingatlanban a kár bekövetkezése után további 900.000 forint értéknövekedés is bekövetkezett, az értéknövekedés $\frac{1}{2}$ részét elmaradt haszonként kérte megítélni, és ezen összeg után késedelmi kamatot az ítélet meghozatalának napjától igényelt.

Az alperes a jogerős közbenső ítélet után sem módosította a felperes kereseti kérelmének elutasítására vonatkozó ellenkérelmét. Az volt az álláspontja, hogy a jogerős közbenső ítélet csak a széljegyzés megtörténtének hiányát róta az alperes terhére, amely mulasztás 1995. november 30-án történt, ezért ehhez kell igazodnia a felperest ért kár összegszerű meghatározásának is. A törlés időpontjában ugyanis

az alperes terhére jogellenes magatartás nem állapítható meg, mert ebben az időpontban az alperes csak a jogerős ítéletet hajtotta végre. Erre figyelemmel irrelevánsnak minősítette az ingatlan 2005. március 21-ei és jelenlegi forgalmi értékét. Álláspontja szerint mivel az adásvételi szerződésben szereplő 1.000.000 forint vételárat az illetékhivatal elfogadta, ezen összeg alapul vételével állapítható csak meg a felperest ért kár összege, ezért a felperes keresete 500.000 forint és kamataira vonatkozóan lehet alapos. Az elmaradt haszon megfizetése iránti igényt azért kérte elutasítani, mert a felperes a lakást nem hasznosítás céljából vásárolta, ezért elmaradt haszna nem lehet.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000 forintot és ezen összeg után 1996. január 1. napjától 2000. augusztus 31. napjáig évi 20 %-os, 2000. szeptember 1. napjától 2004. április 30-ig az éves költségevétési törvényben meghatározott, 2004. május 1. napjától a kifizetési napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 197.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt 297.000 forint illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság a jogerős közbenső ítélet alapján azt tekintete feladatának, hogy meghatározza azt a kárt, amely az alperes jogellenes magatartásával, a széljegyzés elmaradásával áll okozati összefüggésben. E körben rögzítette, hogy az 1995. november 30-ai kérelem széljegyzésének elmulasztása indította el a kárfolyamatot, amelyet az államigazgatás általános szabályaira figyelemmel 30 napon belül kellett volna az alperesnek megtennie és akkor a felperest nem éri kár. A bíróság ezért nem osztotta a felperes álláspontját abban, hogy kára az ingatlan 2005. márciusi forgalmi értékével lenne azonos, mert az alperes csak azért a kárért felelhet, amely az ő jogellenes magatartásával áll közvetlen okozati összefüggésben, a felperes nem kerülhet kedvezőbb helyzetbe a törlésig eltelt időre figyelemmel. A Ptk. 355. §-ának (1) bekezdése alapján a felperest jogelődjére tekintettel olyan helyzetbe kell hozni, mintha nem történt volna károkozás és ezzel okozati összefüggésben kár. A kár 2005. márciusi bekövetkezése viszont azzal áll okozati összefüggésben, hogy a felperes nem lépett birtokba.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes jogellenes magatartásával az áll okozati összefüggésben, hogy jogelődje ugyan kifizetett 1.000.000 forintot, de az ingatlan tulajdonjogát megszerezni nem tudta, vagyis a felperesnek 1.000.000 forint kára keletkezett. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a káronszerzés tilalmába ütközne, ha az alperesnek az ingatlan 10 év alatt bekövetkezett növekményét kellene kártérítésként a felperesnek megfizetnie. Az elmaradt haszon iránti igényt pedig azért nem találta érvényesíthetőnek, mert az semmilyen okozati összefüggésben nem áll az alperes jogellenes magatartásával. Ezért az alperest 500.000 forint megfizetésére kötelezte a Ptk. 349. §-ának és 339. §-ának (1) bekezdése alapján. A késedelmi kamat vonatkozásában lehetőséget látott a felperes által kért időpontot megelőző kamatigény megítélésére, mert az az eltérő

tőkeösszeg folytán nem ütközött a Pp. 215. §-ba. A perköltségről a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezett, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperes felemelt keresete szerinti marasztalását kérte.

Elsődlegesen azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 229. §-ának (1) bekezdését, a jogerős közbenső ítélethez fűződő anyagi jogerőt. Rögzítette, hogy a jogerős ítélet szerint az alperest a perbeli ingatlanra felperes javára bejegyzett tulajdonjog törlésével bekövetkezett kár $\frac{1}{2}$ részéért terheli a felelősség. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy a kár mibenlétét, annak tartalmát a jogerős közbenső ítélettől eltérően állapítsa meg. A jogerős közbenső ítéletre figyelemmel szóba sem jöhet, hogy a kár a kifizetett vételárral lenne azonos, ez ugyanis soha nem volt vitás, másrészt az összecszerűség körében hatályon kívül helyezésre sem lett volna szükség. A szakértői vélemény elmaradására történt hivatkozás egyértelművé teszi, hogy a bekövetkezett kár a felperesi jogelőd tulajdonában volt ingatlan értékének megfelelő összeg.

Kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből helytelen következtést vont le, ennek folytán nem érvényesül a Ptk. 355. §-ának (1) bekezdésében meghatározott teljes kártérítés elve. Az alperes károkozó magatartásával nem a felperesi jogelőd által megfizetett 1.000.000 forint visszaadását akadályozta meg, hanem az ingatlan tulajdonjogának megszerzését. Ha a széljegy hiánya miatt kialakult versenyhelyzet a felperesi jogelőd és a második vevő között a felperesi jogelőd javára dől el, akkor ő nem 1.000.000 forintot és késedelmi kamatait kapta volna, hanem az ingatlan tulajdonjogát. A károkozónak a felperest olyan helyzetbe kell hoznia, mintha az elvesztett tulajdonjog jelenleg is fennállna, ezért az ingatlan értékét kell megtérítenie.

Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a késedelmi kamat kezdő időpontját is, és téves a káronszerzésre vonatkozó álláspontja is. A Ptk. 360. §-ának (1) bekezdése kifejezetten rögzíti, hogy késedelmi kamat a károsodás bekövetkezésétől jár. Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen túlterjeszkedve a késedelmi kamatot nem a kár bekövetkezésétől, hanem a károkozó magatartástól kezdődően ítélte meg. Sérelmezte az elmaradt haszon iránti igénye elutasítását is, az elsőfokú eljárásban kifejtett indokból.

Kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság a károsodáshoz vezető okfolyamatot és a felperesi közrehatást is tévesen értékelte, mert a kárt az alperes jogellenes magatartása okozta, a felperes magatartása a jogerős közbenső ítéletre figyelemmel ebben csak azonos súllyal hatott közre. A jogerős ítélet alapján - sajnos - kármegosztás szükséges, de nem közös károkozók között, hanem egy károkozó és egy, a kár bekövetkezésében közreható károsult között.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján, mert a felperest csak a széljegyzés elmaradásából érte kár. Az ingatlan forgalmi értéknövekedésében nem vett részt, ezért az értéknövekedés realizálásának elmaradásából kár sem érhetne.

A Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú ítélet felülvizsgálata során nem érintette a felperes javára megítélt 500.000 forint tőke összeget, mert az fellebbezés hiányában első fokon jogerőre emelkedett (Pp.228. §-ának (4) bekezdés).

A felperes fellebbezése nagyobb részben alapos.

A Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal egészíti ki, hogy a L. L. tulajdonjogának 2005. március 21-én történt törlésekor a perbeli lakás forgalmi értéke 9.900.000 forint volt.

A fenti kiegészítéssel az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, döntésével és annak jogi indokaival a Fővárosi Ítélőtábla csak kisebb részben értett egyet.

Megalapozottan hivatkozott a felperes fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete sérti a közbenső ítélethez fűződő anyagi jogerőt (Pp. 229. § (1) bekezdés). A közbenső ítéletben a bíróságnak döntenie kell abban a kérdésben, hogy az alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben a felperest kár érte, az alperes kimentése nem vezetett eredményre, és a döntésnek ki kell terjednie - ha van ilyen - a kármegosztás kérdésére is. A közbenső ítélet anyagi jogereje azt jelenti, hogy a jogerősen elbírált kérdésekben hozott döntéstől a bíróság nem térhet el még akkor sem, ha a követelés összegének megállapítása iránt folytatódó eljárásban feltárt adatok erre alapot adnának. Az elsőfokú bíróság jogszabályt sértett akkor, amikor ítéletében a kár összegének meghatározásakor visszatért az okozati összefüggés vizsgálatához. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a jogerős közbenső ítéletből azt is, hogy a jogellenes magatartás és a kár bekövetkezése elvált egymástól. Az alperes a jogellenes magatartást 1995. november 30-án valósította meg a széljegyzés elmulasztásával (nem volt 30 napja a széljegyzésre), a jogellenes magatartásból eredő kár pedig a felperes tulajdonjogának törlésével, 2005. március 21-én következett be. A jogerős közbenső ítélet anyagi jogerejére figyelemmel az elsőfokú bíróságnak csak arra lett volna lehetősége, hogy a törlés időpontjában vizsgálja a bekövetkezett kár összegét, és a közbenső ítéletben megállapított arány szerint marasztalja az alperest. Az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésre a Pp. 252. §-ának (2) bekezdése alapján mégsem volt szükség, mert az elsőfokú bíróság - eltérő jogi álláspontja ellenére - a bizonyítást lefolytatta, ezért a tárgyalás megismétlése szükségtelen.

Az a perben kirendelt szakértői vélemény alapján nem volt vitás, hogy a perbeli ingatlan forgalmi értéke 2005 márciusában 9.900.000 forint volt, ezért az alperest 4.500.000 forint megfizetésére kellett kötelezni. Az fel sem merülhet, hogy a forgalmi érték $\frac{1}{2}$ részének megítélése a káronszerzés tilalmába ütközne, mert a felperes a fenti összeg kifizetésével nem kap többet, mint amennyi az elvesztett tulajdonjoga értéke volt. Ez pedig csak annyit jelent, hogy érvényesül a Ptk. 355. §-ának (1) bekezdésében írt teljes reparáció elve. Alappal támadta a felperes a kamatfizetés kezdő időpontjának meghatározását is, mert a Ptk. 360. §-ának (1) bekezdése szerint a késedelmi kamat a kár bekövetkezésétől jár, ezért a Fővárosi

Ítéltábla a késedelmi kamat összegét 2005. március 22. napjától állapította meg a Ptk. 301. §-ának (1) bekezdése szerinti mértékben a Ptké. 3. § (1) bekezdésére is figyelemmel.

Alapítanul sérelmezte viszont a felperes az elmaradt haszon megtérítése iránti kereseti kérelem elutasítását. A felperes ugyanis a tulajdonjog elvesztése miatt a késedelmi kamatot meghaladó kárának megtérítését kérhetné, de a felperesnek késedelmi kamatot meghaladó kára nincs. 4.500.000 forint után a felperes 2005. március 22. napjától kap késedelmi kamatot, amely az elsőfokú ítélet meghozataláig több mint 4 évi, a jegybanki alapkamat mértékéhez igazodó, félévenként változó késedelmi kamatot jelent, amely azonban soha nem volt 6 % alatt. Így egy évi kamat legalább 270.000 forint, amely azt jelenti, hogy az ingatlan szakvélemény szerinti értéknövekedése alacsonyabb, mint az alperes által ugyanezen időre fizetett késedelmi kamat.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, az alperes által fizetendő kártérítés összegét felemelte, a késedelmi kamat fizetési kötelezettség időpontjának megváltoztatásával.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása folytán a pernyertesség és a pervesztesség aránya a felperes javára 90 % - 10%, ezért a felperest mentesíteni kellett az alperes javára megítélt perköltség térítése alól, és az alperest kellett kötelezni a felperes javára ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére. A perköltség viseléséről az ítéltábla a Pp. 81. §-ának (2) bekezdése alapján határozott. A perköltség összegének megállapítására - mivel a per 1998-ban indult - a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet még nem, a 8/2002. (III. 30.) IM rendelet pedig már nem volt alkalmazható. Ezért az ítéltábla az ügyvédi munkadíjat a végzett munka mennyiségére figyelemmel mérlegeléssel állapította meg, amely magába foglalja a hatályon kívül helyező végzésben megállapított 50.000 forint munkadíjat és a 25 % áfát is. Az állam által előlegezett szakértői díj megfizetésére pedig az alperest kellett kötelezni a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján.

A felperes fellebbezése nagyobb részben alapos volt, ezért a Pp. 81. §-ának (2) bekezdése alapján az ítéltábla az alperest kötelezte a mérlegeléssel megállapított másodfokú perköltség megfizetésére.

A le nem rótt fellebbezési illetéket a felperes költségmentessége és az alperes illetékmentessége folytán a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelt 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2010. február 18.

. Czukorné dr. Farsang Judit s.k.
a tanács elnöke

Világhyiné dr. Böcskei Terézia s.k.
előadó bíró

Dr. Szabó Klára s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

ővárosi Ítéltábla
5.Pf.21.532/2009/6.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Rabóczki Gábor Ügyvédi Iroda (1136 Budapest, Pannónia utca 12., ügyintéző: dr. Rabóczki Gábor ügyvéd) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek - Erdélyiné dr. Csenge Andrea jogtanácsos (Fővárosi Földhivatal, 1051 Budapest, Sas utca 19.) által képviselt Budapesti 1. számú Körzeti Földhivatal (1111 Budapest, Budafoki út 59.) alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megfizetése iránti perében a 2010. február 18. napján meghozott 5.Pf.21.532/2009/5. szám alatti ítélet kijavítása tárgyában meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla a Pf.5. sorszámú ítélet 7. oldalának 3. bekezdésében, továbbá az 5. bekezdés első mondatában szereplő, a lakás forgalmi értékére vonatkozó összeget 9.900.000 forintról 9.000.000 forintra javítja ki.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Ítéltábla az ítélet kihirdetését követően észlelte, hogy annak indokolásában a perbeli ingatlan forgalmi értéke tévesen 9.000.000 forint helyett 9.900.000 forintos összegben került feltüntetésre.

A Pp. 224. §-ának (1) bekezdése szerint a bíróság névcseré, hibás névírás, szám- vagy számítási hiba vagy más hasonló elírás esetén a határozat kijavítását bármikor hivatalból is elrendelheti.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Budapest, 2010. február 18.

. Czukorné dr. Farsang Judit s.k.
a tanács elnöke

Világhyiné dr. Böcskei Terézia s.k.
előadó bíró

Dr. Szabó Klára s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül: